

**ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΔΑΣΩΝ**

**ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ**

Άρθρο

Γενικές διατάξεις διαχείρισης

<p>1. Η δασοπονία και η εδαφοπονία καθόλου εις τα δημόσια ή μη δημόσια δάση, ασκείται, κατά τα υπό του παρόντος κώδικος και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδιδομένων διαταγμάτων καθοριζόμενα, προς πληρεστέραν επίτευξιν των επιδιωκομένων δασοπονικών και εδαφοπονικών σκοπών προς το συμφέρον του δασοκτήμονος και εδαφοκτήμονος, εν συνδυασμῷ προς τας εξυπηρετούσας το εθνικό συμφέρον δασοπολιτικές αξιώσεις, τόσον της αυξήσεως της δασικής παραγωγής και των εθνικών εκ των δασών ωφελειών, ὅσον και της δικαιότερας διανομῆς των εκ των δασών απολαμβανομένων δασικών οικονομικών αγαθών και ωφελειών μεταξύ ὅλων των τάξεων του ἔθνους, δασικών παραγωγῶν και καταναλωτῶν.</p> <p>2. Εἰς δάση ἢ δένδρα προοριζόμενα δι' ἐξωραϊσμόν ἱερῶν, ἱστορικών, καλλιτεχνικῶν χώρων (άλση, πάρκα κλπ.) ἢ εἰς προστατευτικά τοιαύτα, ἡ δασική περιποίησις και ἡ ἐν γένει ἐκμετάλλευσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται.</p> <p>3. Τα δάση ἀπὸ ἀπόψεως δασοκομικῆς και διαχειριστικῆς διακρίνονται κατὰ διαχειριστικὰς μορφὰς εἰς σπερμοφυή, (υψηλά ἢ υψίκορμα), εἰς πρεμνοφυή (χθαμαλά ἢ βραχύκορμα) και εἰς διφυή (πολυώροφα ἢ σύνθετα). Απαγορεύεται ἡ ἐνέργεια υλοτομιῶν συνεπαγομένων μετατροπὴν δάσους σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς εἰς μορφὴν διφυή ἢ σπερμοφυοῦς και διφυοῦς εἰς πρεμνοφυή.</p> <p>4. Κατὰ τὴν ἀσκήσιν τόσον τῆς δασοπονίας ἐπὶ τῶν δημοσίων δασῶν ὅσον και τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν και ἀναγωγικῶν υλοτομιῶν ἢ ἀναδασώσεων ἡ σπερμοφυῆς μορφῆ ἐπὶ ἐκτάσεως</p> <p>α) Τουλάχιστον τῶν δύο τρίτων ἐκάστου δημοσίου δάσους.</p>	<p>Άρθρο 62 του Ν.Δ. 86/1969 Δασικός κώδικας (Α' 7) (τίτλος άρθρου: Γενικαὶ διατάξεις διαχειρίσεως)</p>
--	---

<p>β) Του ημίσεως εκάστου δημοτικού, κοινοτικού ή μοναστηριακού. γ) Του ημίσεως του ανήκοντος εις την ολότητα των κατοίκων ενός χωρίου ή εις μέρος τούτων, εφ' όσον όμως ούτοι είναι μέλη του ημίσεως τουλάχιστον των οικογενειών του χωρίου και κατά ποσοστόν ιδιοκτησίας μείζον του ημίσεως όλης της εκτάσεως του δάσους. δ) Του ημίσεως του ανήκοντος εις κοινωφελή εν γένει πρόσωπα. ε) Του ενός τετάρτου εκάστου δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων. στ) Του ενός τετάρτου εκάστου δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων συνιδιοκτήτου μετά του Δημοσίου κατά ποσοστόν έλασσον του ημίσεως. Δια διατάγματος καθορίζεται το ελάχιστον όριον εκτάσεως δάσους, πέραν της οποίας έχουν εφαρμογή αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου.</p>	
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ... Γενικές διατάξεις διαχείρισης</p> <p>1. Η δασοπονία και η εδαφοπονία στο σύνολό τους ασκούνται στα δημόσια ή μη δημόσια δάση σύμφωνα με όσα καθορίζονται από τον παρόντα κώδικα και τα διατάγματα που εκδίδονται σε εκτέλεσή του, για την πληρέστερη επίτευξη των επιδιωκόμενων δασοπονικών και εδαφοπονικών σκοπών προς το συμφέρον του δασοκτήμονα και εδαφοκτήμονα σε συνδυασμό προς τις δασοπολιτικές αξιώσεις που εξυπηρετούν το εθνικό συμφέρον, τόσο της αύξησης της δασικής παραγωγής και των εθνικών ωφελειών από τα δάση όσο και της δικαιότερης διανομής των δασικών οικονομικών αγαθών και ωφελειών που απολαμβάνονται από τα δάση μεταξύ όλων των τάξεων του έθνους, δασικών παραγωγών και καταναλωτών.</p> <p>2. Σε δάση ή δένδρα που προορίζονται για τον εξωραϊσμό ιερών, ιστορικών, καλλιτεχνικών χώρων (αλσών, πάρκων κ.λπ.) ή σε προστατευτικά δάση, η δασική περιποίηση και εν γένει εκμετάλλευσή τους γίνεται κατά τρόπο που δεν παραβιάζει τον κύριο σκοπό για τον οποίο προορίζονται.</p> <p>3. Τα δάση, από άποψη δασοκομική και διαχειριστική, διακρίνονται ως προς τη διαχειριστική τους μορφή σε σπερμοφυή (υψηλά ή υψίκορμα), πρεμνοφυή (χαμηλά ή βραχύκορμα) και διφυή (πολυώροφα ή σύνθετα). Απαγορεύεται η ενέργεια υλοτομιών που συνεπάγονται μετατροπή δάσους σπερμοφυούς διαχειριστικής μορφής σε μορφή διφυή ή σπερμοφυούς και διφυούς σε πρεμνοφυή.</p> <p>4. Κατά την άσκηση τόσο της δασοπονίας σε δημόσια δάση όσο και της δασοπολιτικής επιτήρησης του</p>	

<p>Κράτους σε ιδιωτικές δασοπονίες καταβάλλεται προσπάθεια να εφαρμόζεται με αναγεννητικές και αναγωγικές υλοτομίες ή αναδασώσεις η σπερμοφυής μορφή σε έκταση:</p> <p>α) Τουλάχιστον των δύο τρίτων κάθε δημόσιου δάσους. β) Του μισού κάθε δημοτικού, κοινοτικού ή μοναστηριακού δάσους. γ) Του μισού από όσο ανήκει σε όλους τους κατοίκους ενός χωριού ή σε μέρος τους, εφ' όσον όμως αυτοί είναι μέλη των μισών τουλάχιστον οικογενειών του χωριού και σε ποσοστό ιδιοκτησίας μεγαλύτερο του μισού όλης της έκτασης του δάσους. δ) Του μισού από όσο ανήκει σε κοινωφελή εν γένει πρόσωπα. ε) Του ενός τετάρτου κάθε δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων. στ) Του ενός τετάρτου κάθε δάσους ιδιωτών δασοκτημόνων συνιδιόκτητου με το Δημόσιο σε ποσοστό μικρότερο του μισού.</p> <p>Με διάταγμα καθορίζεται το ελάχιστο όριο έκτασης δάσους, πέραν από την οποία έχουν εφαρμογή οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου.</p>	
---	--

Άρθρο

Πεδίο εφαρμογής των διατάξεων για την εκμετάλλευση δασών

<p>Η διαχείρισις των δασών καθόλου, δημοσίων ή μη ρυθμίζει κατά τόπον, έκτασιν, ποσόν, τρόπον και χρόνον υλοτομίας την όλην οικονομίαν του δάσους, ιδίως δε των καρπώσεων αυτού, προς πληρεστέραν επίτευξιν του σκοπού της δασικής οικονομίας και κατά το δυνατόν ικανοποίησιν των κοινωνικών αναγκών της χώρας, ιδία δε του περιοίκου πληθυσμού.</p>	<p>Άρθρο 1 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 Περί διαχείρισεως Δασών, κανονισμού και τρόπου υλοτομίας, Δασικής φορολογίας και μισθώματος, διαθέσεως δασικών προϊόντων, ενοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογής και ρητινοκαλλιέργειας κλπ. (Α΄ 252) (τίτλος άρθρου: άνευ τίτλου)</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ...</p>	

Πεδίο εφαρμογής των διατάξεων για την εκμετάλλευση δασών

Η συνολική διαχείριση των δασών, δημοσίων ή μη, ρυθμίζει κατά τόπο, έκταση, ποσό, τρόπο και χρόνο υλοτομίας όλη την οικονομία του δάσους, ιδίως δε των καρπώσεών του, για την πληρέστερη επίτευξη του σκοπού της δασικής οικονομίας και την κατά το δυνατόν ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών της χώρας, ιδιαίτερα δε του περιόικου πληθυσμού.

Άρθρο

Διακρίσεις διαχείρισης και εκμετάλλευσης δασών

1. Η διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών, δημοσίων και ιδιωτικών, διακρίνεται εις αειφόρον ή συνεχή εκμετάλλευση και περιοδική ή διαλείπουσαν τοιούτην.
2. Αειφόρος νοείται η εκμετάλλευση των δασών, όταν καθ' έκαστον έτος του περιτροπικού χρόνου, ενεργούνται καρπώσεις, προσδιοριζόμενοι επί τη βάσει της κανονικής επιφανείας υλοτομίας, ή, επί υψηλών ανομηλικών δασών, επί τη βάσει της συνολικής του δάσους προσαυξήσεως, ίσαι ή περίπου ίσαι καθ' εκάστην διαχειριστικήν περίοδον, τροποποιουμένης, αναλόγως του υπάρχοντος εν τω δάσει ωρίμου υλικού.
3. Διαλείπουσα, όταν υλοτομείται ολόκληρος η έκταση του δάσους εφ' άπαξ κατά τον χρόνον της ωριμότητας των εν τη αυτή δένδρων. Περιοδική δε, όταν τα ετήσια κανονικά λήμματα περιόδου τινός ετών υλοτομώνται αθροιστικώς εφ' άπαξ κατά τ' αντίστοιχα διαστήματα του περιτροπικού χρόνου, μη ενεργουμένης υλοτομίας τινός εν τω μεταξύ τούτων.
4. Ασχέτως χαρακτηρισμού ιδιοκτησίας επιβάλλεται υποχρεωτικώς η αειφόρος και συντηρητική εκμετάλλευση, εις δάση εν τω συνόλω αυτών υπερβαίνοντα τα 8.000 στρέμματα. Εξαιρέσεις της αρχής ταύτης δύναται να γίνεται μόνον επί εκτάκτων καρπώσεων αποβλεπουσών προς πλήρωσιν εκτάκτων της αναγκών, καθώς και επί δασών περιλαμβανόντων και διαχειριστικήν κλάσιν μικράς εκτάσεως, εξ ης τα απολαμβανόμενα δασικά προϊόντα επί τη βάσει συνεχούς εκμεταλλεύσεως είναι τοιαύτα, ώστε η μεν απόληψις αυτών λόγω διαφοράς του είδους, να μη δύναται να ενεργήται ομού μετά των καρπώσεων του υπολοίπου δάσους, λόγω δε της μικρότητος του ποσού αυτών να μη δύναται να αποτελέση αντικείμενον επιχειρήσεως. Εις την περίπτωσιν ταύτην η εξαίρεσις από της αειφόρου εκμεταλλεύσεως

Άρθρο 2 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928
Περί διαχειρίσεως Δασών, κανονισμού και τρόπου υλοτομίας, Δασικής φορολογίας και μισθώματος, διαθέσεως δασικών προϊόντων, ενοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογής και ρητινοκαλλιέργειας κλπ. (Α' 252)
(τίτλος άρθρου: άνευ τίτλου)
Σχόλιο: Αρίθμηση των παραγράφων υπό τις αρχές της νοηματικής αυτοτέλειας με σκοπό να εξασφαλιστεί η σαφήνεια κατά την παραπομπή στις διατάξεις. Το εδάφιο «Εις την περίπτωσιν ταύτην η εξαίρεσις από της αειφόρου εκμεταλλεύσεως αφορά μόνον την διαχειριστικήν ταύτην κλάσιν», μετά την αναρίθμηση, ενοποιείται με τα προηγούμενα εδάφια αυτού και συμπεριλαμβάνεται στη διάταξη 4 για λόγους νοηματικής συνοχής.

<p>αφορά μόνον την διαχειριστική ταύτην κλάσιν.</p> <p>5. Επί δασών ων η συνολική έκτασις είναι μικροτέρα των 8.000 στρεμμάτων η διαχείρισις δύναται να είναι και περιοδική, αν συντρέχωσι προς τούτο αποχρώντες λόγοι, περί της βασιμότητος των οποίων κρίνει το Τεχνικό Συμβούλιον των δασών. Δύναται δε υπό τους αυτούς όρους και αναλόγως του συστήματος της εκμεταλλεύσεως να επιτραπή και εφ' άπαξ κάρπωσις επί δασών, ων η έκτασις είναι μικροτέρα των 2.000 στρεμμάτων.</p> <p>6. Δύναται να επιτραπή περιοδική εκμετάλλευσις και επί δασών εκτάσεως ανωτέρας των 8.000 στρεμμάτων, εφ' όσον ταύτα ευρίσκονται αποκεκλεισμένα των μέσων συγκοινωνίας, και ων τα προϊόντα των ετησίων λημμάτων επί αιεφόρου και συνεχούς εκμεταλλεύσεως δεν δύναται να έχωσι κατανάλωσιν επί τόπου ή δεν δύναται να αποτελέσωσιν αντικείμενον σοβαράς επιχειρήσεως, αν υπάρχη προς τούτο ητιολογημένη πρότασις δασολόγου, Δασάρχου ή Επιθεωρητού Δασών Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και σύμφωνος γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών.</p> <p>7. Τα προστατευτικά δάση εκμεταλλεύονται αιεφόρως. Ως μέθοδος δε υλοτομίας δια την απόληψιν των καρπώσεων και την αναγέννησιν και ανανέωσιν αυτών χρησιμοποιείται πάντοτε η σποραδική υλοτομία, εις όλας τας διαχειριστικάς μορφάς (υψηλόν, μέσον και χθαμαλόν δάσος) και τα ετήσια λήμματα καθορίζονται κατά τοιούτον τρόπον, ώστε να υλοτομήται εκάστοτε μόνον το ώριμον υλικόν ξύλου, εφ' όσον δεν επιβάλλεται και τούτου η διατήρησις, χάριν της προστασίας του υπ' αυτό εδάφους.</p>	<p>Σχόλιο: Αναπροσαρμογή των διοικητικών δομών</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ... Διακρίσεις διαχείρισης και εκμετάλλευσης δασών</p> <p>1. Η διαχείριση και εκμετάλλευση των δασών, δημοσίων και ιδιωτικών, διακρίνεται σε αιεφόρο ή συνεχή εκμετάλλευση και περιοδική ή διαλείπουσα εκμετάλλευση.</p> <p>2. Αιεφόρος θεωρείται η εκμετάλλευση των δασών, όταν σε κάθε έτος του περίτροπου χρόνου ενεργούνται καρπώσεις που προσδιορίζονται σύμφωνα με την κανονική επιφάνεια υλοτομίας ή σε υψηλά ανομήλικα δάση, σύμφωνα με τη συνολική προσαύξηση του δάσους, ίσες ή περίπου ίσες σε κάθε διαχειριστική περίοδο, η οποία τροποποιείται ανάλογα με το υπάρχον στο δάσος ώριμο υλικό.</p> <p>3. Διαλείπουσα θεωρείται η εκμετάλλευση των δασών, όταν υλοτομείται ολόκληρη η έκταση του δάσους</p>	

εφ' άπαξ κατά τον χρόνο της ωριμότητας των δέντρων που υπάρχουν σε αυτή. Περιοδική, όταν τα ετήσια κανονικά λήμματα των ετών μιας περιόδου υλοτομούνται αθροιστικά εφ' άπαξ κατά τα αντίστοιχα διαστήματα του περίτροπου χρόνου, χωρίς να ενεργείται υλοτομία κάποιου μεταξύ τους.

4. Ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα της ιδιοκτησίας επιβάλλεται υποχρεωτικά η αειφόρος και συντηρητική εκμετάλλευση σε δάση που υπερβαίνουν στο σύνολό τους τα οκτώ χιλιάδες (8.000) στρέμματα. Εξάιρεση στην αρχή αυτή δύναται να γίνεται μόνο σε έκτακτες καρπώσεις που αποβλέπουν στην εκπλήρωση εκτάκτων αναγκών καθώς και σε δάση που περιλαμβάνουν και διαχειριστική κλάση μικρής έκτασης, από την οποία τα απολαμβανόμενα δασικά προϊόντα βάσει συνεχούς εκμετάλλευσης είναι τέτοια, ώστε η απόληψή τους λόγω διαφοράς είδους να μην δύναται να ενεργείται ταυτόχρονα με τις καρπώσεις του υπόλοιπου δάσους, και λόγω του περιορισμένου του ποσού τους να μην δύναται ν' αποτελέσει αντικείμενο επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή η εξάιρεση από την αειφόρο εκμετάλλευση αφορά μόνο τη διαχειριστική αυτή κλάση.

5. Σε δάση των οποίων η συνολική έκταση είναι μικρότερη των 8.000 στρεμμάτων η διαχείριση δύναται να είναι και περιοδική, αν συντρέχουν προς τούτο αποχρώντες λόγοι, για τη βασιμότητα των οποίων κρίνει το Τεχνικό Συμβούλιο δασών. Είναι επίσης δυνατόν με τους ίδιους όρους και ανάλογα με το σύστημα εκμετάλλευσης να επιτραπεί και εφ' άπαξ κάρπωση σε δάση, των οποίων η έκταση είναι μικρότερη των δύο χιλιάδων (2.000) στρεμμάτων.

6. Δύναται να επιτραπεί περιοδική εκμετάλλευση και σε δάση έκτασης ανώτερης των οκτώ χιλιάδων (8.000) στρεμμάτων, εφ' όσον είναι αποκλεισμένα από τα μέσα συγκοινωνίας και για τα οποία τα προϊόντα των ετήσιων λημμάτων στην αειφόρο και συνεχή εκμετάλλευση δεν δύναται να καταναλωθούν επί τόπου ή ν' αποτελέσουν αντικείμενο σημαντικής επιχείρησης, αν υπάρχει ως προς αυτό αιτιολογημένη πρόταση δασολόγου, Δασάρχη ή Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και σύμφωνη γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών.

7. Τα προστατευτικά δάση υπόκεινται σε αειφόρο εκμετάλλευση. Ως μέθοδος υλοτομίας για την απόληψη καρπώσεων και την αναγέννηση και ανανέωσή τους χρησιμοποιείται πάντοτε η σποραδική υλοτομία, σε όλες τις διαχειριστικές μορφές (υψηλό, μέσο και χαμηλό δάσος) και τα ετήσια λήμματα καθορίζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να υλοτομείται κάθε φορά μόνο το ώριμο υλικό ξύλου, εφ' όσον δεν επιβάλλεται και η διατήρηση αυτού για την προστασία του υποκείμενου εδάφους.

Άρθρο
Ανανέωση και βελτίωση δασών

1. Κατά την άσκηση της δασοπονίας και την εν γένει διαχείριση των δημοσίων δασών, ως και κατά την εφαρμογή της δασοπολιτικής επιτηρήσεως του Κράτους επί των ιδιωτικών δασών, λαμβάνεται υποχρεωτικώς πρόνοια ανανέωσης και βελτίωσης αυτών δι αναγεννητικών και αναγωγικών υλοτομιών εν συνδυασμώ με ενδεικνυόμενας και επιτρεπομένας ενρητινώσεις ή επί μέρους αναδασώσεις, ώστε να εξασφαλίζεται, εν όψει και της φύσεως του εδάφους και του είδους της δασικής βλαστήσεως, ή σπερμοφυής μορφή αυτών.

2. Εις τας δασικές εκτάσεις και εις τα πρεμνοφυή δάση λαμβάνεται υποχρεωτικώς μέριμνα δια την ανανέωσιν και βελτίωσιν των δασικών συστάδων.

3. Αι κατά τας παραγράφους 1 και 2 υποχρεώσεις βαρύνουν : α) Το Δημόσιον, ως προς τα δημόσια και μη υπό τρίτων διακατεχόμενα δάση και δασικές εκτάσεις, β) τους ιδιοκτήτας, ως προς τα αναγνωρισμένα ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις, γ) τους διακατόχους, ως προς τα διακατεχόμενα δάση και δασικές εκτάσεις του Δημοσίου. Αι υποχρεώσεις αύται ισχύουν ανεξαρτήτως της εκτάσεως εκάστης ιδιοκτησίας.

4. Άπαντες οι ιδιοκτήται ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων (δήμοι, κοινότητες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα) υποχρεούνται να διαθέτουν κατ' έτος μέχρι τα τριάκοντα επί τοις εκατόν των εκ της εκμεταλλεύσεως ή εκμισθώσεως αυτών καθαρών εσόδων δια την μερίμνη των ιδίων εκτέλεσιν δασικών έργων, διάνοξιν οδών, φύτευσιν ή καλλιέργειαν ταχυαυξών ειδών, διενέργειαν αναδασώσεων, ως και βελτίωσιν ή επέκτασιν της δασικής βλαστήσεως επί της ιδιοκτησίας των. Η ως άνω διάταξις εφαρμόζεται αναλόγως και επί διακατεχομένων δασών ή δασικών εκτάσεων.

Οι μη συμμορφούμενοι εις την δια της παρούσης παραγράφου θεσπιζομένην υποχρέωσιν δεν θα τυγχάνουν επιδοτήσεως κατ άρθρον 16 παρόντος νόμου κώδικα ουδέ των χορηγουμένων οικονομικών κινήτρων βάσει του Ν.Δ. 131/1974, όπως αυτό έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί, και δεν θα δανειοδοτούνται υπό της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος Τράπεζας Πειραιώς. Η μη συμμόρφωσις του δασοκτήμονος βεβαιούται δι αποφάσεως του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών, εκδιδομένης κατόπιν ητιολογημένης εισηγήσεως του αρμοδίου Δασάρχου και εγκρινομένης υπό του Νομάρχου Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοικήσεως.

Άρθρο 17 του Ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» (Α' 289)

(τίτλος άρθρου: Ανανέωσις και βελτίωσις δασών)

Σχόλιο 1: Αναπροσαρμογή των διοικητικών δομών.

Σχόλιο 2: Αντικατάσταση του αναφερόμενου πιστωτικού ιδρύματος καθώς το υγιές τμήμα της Αγροτικής Τράπεζας έχει απορροφηθεί από την Τράπεζα Πειραιώς.

Σχόλιο 3: Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Δασών και οι σχετικές με αυτό διατάξεις συστάσεως, συνθέσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας του καταργήθηκαν με το άρθρο 6 της 272961/26-4-82 κοινής απόφασης των Υπ. Προεδρίας και Γεωργίας.

Σχόλιο 4: Το Ν.Δ. 131/1974, έχει μεταγενεστέρως τροποποιηθεί και

<p>5. Τα οικεία νομαρχιακά Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης δύνανται να παρέχουν πιστώσεις προς εκτέλεσιν δασικών έργων και έργων αναδασώσεως ή βελτιώσεως και αναπτύξεως ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων, προς ανάπτυξιν της δασικής παραγωγής αυτών ή διατήρησιν του αισθητικού ή προστατευτικού χαρακτήρος αυτών. Αι πιστώσεις αύται διέπονται υπό των διατάξεων του Ν.Δ. 131/1974 περί παροχής οικονομικών ενισχύσεων εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικήν και αλιευτικήν παραγωγήν ως εκάστοτε ισχύουν.</p>	<p>συμπληρωθεί από τις διατάξεις του Ν. 1409/1983.</p> <p>Σχόλιο 5: Το Νομαρχιακό Συμβούλιο Δασών είναι ειδικώς προβλεπόμενο όργανο και δεν ανήκει ούτε στην Κεντρική ούτε στις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες και καταργήθηκε με το αρ. 33 παρ. 2 του ν. 4280/2014 χωρίς να ανατεθούν σε άλλο όργανο οι αρμοδιότητές του. Επομένως, η ρύθμιση «η μη συμμόρφωσιςΔιοίκησης» δεν δύναται να εφαρμοστεί. Το ζήτημα της συμπερίληψης ή μη της ρύθμισης αυτής τελεί υπό την οριστική κρίση της ΚΕΚ.</p> <p>Σχόλιο 6: Λόγω κατάργησης του θεσμού της κοινότητας από το Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α'87/7.6.2010), λαμβάνει χώρα διαγραφή των σχετικών αναφορών.</p>
<p><u>Απόδοση στη δημοτική:</u></p> <p>Άρθρο ... Ανανέωση και βελτίωση δασών</p> <p>1. Κατά την άσκηση της δασοπονίας, την εν γένει διαχείριση των δημοσίων δασών και την εφαρμογή της δασοπολιτικής επιτήρησης του Κράτους στα ιδιωτικά δάση, λαμβάνεται υποχρεωτικά πρόνοια ανανέωσης και βελτίωσής τους με αναγεννητικές και αναγωγικές υλοτομίες σε συνδυασμό με ενδεικνυόμενες και επιτρεπόμενες ενρηντώσεις ή επί μέρους αναδασώσεις, ώστε να εξασφαλίζεται, εν</p>	

όψει και της φύσης του εδάφους και του είδους της δασικής βλάστησης, η σπερμοφυής μορφή τους.

2. Στις δασικές εκτάσεις και στα πρεμνοφυή δάση λαμβάνεται υποχρεωτικά μέριμνα για την ανανέωση και βελτίωση των δασικών συστάδων.

3. Οι κατά τις παρ. 1 και 2 υποχρεώσεις βαρύνουν:

α) το Δημόσιο, ως προς τα δημόσια και μη διακατεχόμενα από τρίτους δάση και δασικές εκτάσεις,
β) τους ιδιοκτήτες, ως προς τα αναγνωρισμένα ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις,
γ) τους διακατόχους, ως προς τα διακατεχόμενα δάση και δασικές εκτάσεις του Δημοσίου.

Οι υποχρεώσεις αυτές ισχύουν ανεξάρτητα από την έκταση κάθε ιδιοκτησίας.

4. Όλοι οι ιδιοκτήτες ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων (δήμοι, φυσικά ή νομικά πρόσωπα) υποχρεούνται να διαθέτουν κατ' έτος ποσοστό μέχρι τριάντα τοις εκατό (30%) των καθαρών εσόδων από την εκμετάλλευση ή εκμίσθωσή τους για την με δική τους μέριμνα εκτέλεση δασικών έργων, διάνοιξη οδών, φύτευση ή καλλιέργεια ειδών γρήγορης αύξησης, διενέργεια αναδασώσεων καθώς και βελτίωση ή επέκταση της δασικής βλάστησης στην ιδιοκτησία τους. Η ως άνω διάταξη εφαρμόζεται αναλόγως και στα διακατεχόμενα δάση ή δασικές εκτάσεις.

Οι μη συμμορφούμενοι στην υποχρέωση που θεσπίζεται με την παρούσα παράγραφο δεν θα λαμβάνουν επιδότηση κατ' **άρθρο 16** του παρόντος Κώδικα ούτε τα χορηγούμενα οικονομικά κίνητρα του νδ/τος 131/1974, όπως έχει τροποποιηθεί και συμπληρωθεί και δεν θα δανειοδοτούνται από την Τράπεζα Πειραιώς. Η μη συμμόρφωση του δασοκτήμονα βεβαιώνεται με απόφαση που εκδίδεται μετά από αιτιολογημένη εισήγηση του αρμόδιου Δασάρχη και εγκρίνεται από τον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης.

5. Τα οικεία Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης δύνανται να παρέχουν πιστώσεις για την εκτέλεση δασικών έργων και έργων αναδάσωσης ή βελτίωσης και ανάπτυξης ιδιωτικών δασών ή δασικών εκτάσεων για ανάπτυξη της δασικής παραγωγής τους ή διατήρηση του αισθητικού ή προστατευτικού χαρακτήρα τους. Οι πιστώσεις αυτές διέπονται από τις διατάξεις του νδ/τος 131/1974 για την παροχή οικονομικών ενισχύσεων στη γεωργική, κτηνοτροφική, δασική και αλιευτική παραγωγή, όπως εκάστοτε ισχύουν.